

Μιας βδομάδας λέξεις - από την προεκλογική Βραζιλία

Η Κυριακή 4 Οκτωβρίου είναι μια ημερομηνία-ορόσημο για ολόκληρη τη Λατινική Αμερική. Η μεγαλύτερη οικονομία της υποηπείρου θα εκλέξει τον επόμενο πρόεδρο της εν μέσω επέλασης του τραμπισμού σε όλες τις γειτονικές χώρες. Επτά εκλογικές αναμετρήσεις σε Κολομβία, Περού, Κόστα Ρίκα, Χιλή, Ονδούρα, Βολιβία και Εκουαδόρ είδαν στενούς συμμάχους του Αμερικανού προέδρου να θριαμβεύουν. Η παράνομη απαγωγή του προέδρου Μαδούρο από το Καράκας συμπληρώνει το παζλ του δόγματος «Ντονρόε» που επανακατοχυρώνει την αποφασιστικότητα των ΗΠΑ να είναι οι απόλυτοι κυρίαρχοι στην «πίσω αυλή» τους.

Σηματοδοτεί όμως και μια πολιτική αναμέτρηση ανάμεσα στα κοινωνικά κινήματα και την αριστερά απέναντι στον «μπολσοναρισμό», το ακροδεξιό, αντιδραστικό ρεύμα που υπερασπίζεται την καταστροφική (για ανθρώπους και περιβάλλον) νεοφιλελεύθερη ανάπτυξη, την υπεράσπιση των παραδοσιακών αξιών κόντρα στην πρόοδο που σημειώθηκε το προηγούμενο διάστημα στη χώρα και την κυριαρχία λίγων οικογενειών στην οικονομία της Βραζιλίας.

Το Δίκτυο Βιωσιμότητας - μια συλλογικότητα που συνδυάζει τον αγώνα για περιβαλλοντική δικαιοσύνη και ιθαγενική αυτονομία με ένα κλασικό ριζοσπαστικό πρόγραμμα αναδιανομής του πλούτου και πάλης με τη στηριζόμενη από την αμερικανική ηγεμονία ντόπια ολιγαρχία - συμμετέχει στις εκλογές στηρίζοντας κριτικά την επανεκλογή του Προέδρου Λούλα. Ο Τιάγκο Άβιλα είναι υποψήφιος του Δικτύου στην περιφέρεια του Σάο Πάολο. Η συντακτική ομάδα του Jacobin Greece συνομίλησε με την Lisi Proenca, εκ των επικεφαλής της εκλογικής καμπάνιας του Τιάγκο για την κρίσιμη εκλογική αναμέτρηση και τις προσδοκίες της ριζοσπαστικής αριστεράς από τη συμμετοχή της στις εκλογές της 4ης Οκτώβρη. Αυτές είναι οι σκέψεις που μοιράστηκε μαζί μας λίγες ώρες πριν ανοίξουν οι κάλπες.

Τι διακυβεύεται στη Βραζιλία

Η Βραζιλία εισέρχεται σε μια περίοδο οξύτατης εκλογικής πόλωσης. Ο Λούλα διεκδικεί την επανεκλογή του, ενώ ο Φλάβιο Μπολσονάρου εκφράζει τη συνέχεια του «μπολσοναρισμού» και ενός ακροδεξιού σχεδίου που βρίσκεται σε βαθιά αλληλεξάρτηση με τις οικονομικές ελίτ, τον αυταρχισμό

και τη διάλυση των κοινωνικών δικαιωμάτων.

Ωστόσο, η διαμάχη δεν αφορά μόνο την προεδρία. Η σύνθεση του Κογκρέσου είναι κομβικής σημασίας.

Η Βραζιλία σπάνια εκλέγει προοδευτικούς προέδρους· ακόμα κι όταν το κάνει, διατηρεί ένα Κογκρέσο ελεγχόμενο από το αγροτοβιομηχανικό κεφάλαιο (agribusiness), το χρηματοπιστωτικό κεφάλαιο, τα συντηρητικά θρησκευτικά μπλοκ και τα πολυεθνικά συμφέροντα. Αυτό δημιουργεί μια μόνιμη αντίφαση: μια κυβέρνηση που εκλέγεται με λαϊκή στήριξη εξαναγκάζεται να διαπραγματεύεται με θεσμούς που ελέγχονται από τις ίδιες δυνάμεις που ωφελούνται από τη διαιώνιση της ανισότητας.

Αυτός είναι ένας από τους βασικούς λόγους που ο Τιάγκο Άβιλα (Thiago Ávila) αποφάσισε να θέσει υποψηφιότητα για ομοσπονδιακός βουλευτής στο Σάο Πάολο: για να συμβάλει στη συγκρότηση μιας κοινοβουλευτικής δύναμης οργανικά συνδεδεμένης με τα κινήματα, ικανής όχι μόνο να υπερασπιστεί μια προοδευτική κυβέρνηση, αλλά και να πιέσει για την υπέρβαση των ορίων που επιβάλλουν το κεφάλαιο και το συντηρητικό κατεστημένο στην πολιτική της.

Εθνική κυριαρχία και διεθνής πολιτική

Αυτή η εκλογική μάχη εγγράφεται στο πλαίσιο ενός ευρύτερου γεωπολιτικού ανταγωνισμού.

Η Βραζιλία βρίσκεται αντιμέτωπη με τις αυξανόμενες πιέσεις των Ηνωμένων Πολιτειών, την ίδια στιγμή που οι ξένες επεμβάσεις και ο έλεγχος των στρατηγικών πόρων αναδεικνύονται σε κεντρικά πολιτικά ζητήματα.

Η χώρα διαθέτει τεράστια αποθέματα νερού, βιοποικιλότητας, καλλιεργήσιμης γης και κρίσιμων ορυκτών. Επομένως, η υπεράσπιση της κυριαρχίας δεν εξαντλείται σε εθνικά σύμβολα· αφορά το ποιος ελέγχει την επικράτειά μας, τους πόρους, την ενέργεια, τη διατροφή και το μέλλον μας.

Για εμάς, η υπεράσπιση της κυριαρχίας της Βραζιλίας σημαίνει αντίσταση στην ιμπεριαλιστική κυριαρχία και ενίσχυση της αυτονομίας της Λατινικής Αμερικής και του Παγκόσμιου Νότου.

Στήριξη στον Λούλα χωρίς παραίτηση από την πολιτική ανεξαρτησία της ριζοσπαστικής αριστεράς

Η στρατηγική μας συμπυκνώνεται στη συντριβή της ακροδεξιάς, χωρίς την ταυτόχρονη ενσωμάτωση της ριζοσπαστικής αριστεράς εντός του κυβερνητικού μηχανισμού.

Επιδιώκουμε τα κινήματα και η ριζοσπαστική αριστερά να διατηρήσουν τη συγκρότηση και την ισχύ τους, ώστε να υπερασπιστούν μια προοδευτική κυβέρνηση απέναντι στη δεξιά υπονόμευση, ασκώντας ταυτόχρονα πίεση «από τα κάτω» στα μέτωπα της κλιματικής κρίσης, των εργατικών δικαιωμάτων, της αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, της γης, των δημοσίων υπηρεσιών, της καταπολέμησης της ανισότητας και του ελέγχου των στρατηγικών πόρων.

Το διακύβευμα δεν είναι η αποτελεσματικότερη διαχείριση της υπάρχουσας τάξης πραγμάτων, αλλά η μεταβολή του συσχετισμού δυνάμεων στο εσωτερικό της κοινωνίας.

Γιατί ο Τιάγκο διεκδικεί την είσοδό του στο κοινοβούλιο

Η διαδρομή του Τιάγκο έχει σφυρηλατηθεί μέσα από τα κοινωνικά κινήματα, την άμεση δράση, τη διεθνή δικτύωση και τους λαϊκούς αγώνες — με επίκεντρο την αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη, την περιβαλλοντική δικαιοσύνη και τη διεθνιστική αλληλεγγύη.

Η απόφαση του να είναι υποψήφιος απορρέει από την ανάγκη διάνοιξης ενός ακόμα μετώπου πάλης στο εσωτερικό των θεσμών.

Μια κοινοβουλευτική έδρα δεν αποτελεί μέσο ατομικής σταδιοδρομίας. Οφείλει να λειτουργεί ως υποδομή για τα ίδια τα κινήματα: παρέχοντας ορατότητα, πολιτική προστασία, νομοθετικά εργαλεία, θεσμική πρόσβαση και πόρους στους αγώνες που διεξάγονται εκτός Κογκρέσου.

Το πρόγραμμα

Το πρόγραμμα του Τιάγκο διαρθρώνεται γύρω από τρεις κεντρικούς άξονες που συγκλίνουν προς την προοπτική του *Bem Viver* (της «Ζωής με Αξιοπρέπεια»): την περιβαλλοντική προστασία, την κυριαρχία και την κοινωνική δικαιοσύνη.

Οι τρεις αυτοί άξονες απαντούν ευθέως στα τρία δομικά προβλήματα που καθορίζουν τη μορφή της κοινωνίας μας: την καταπίεση, την εκμετάλλευση και την καταστροφή της Φύσης.

Αυτά τα προβλήματα είναι για εμάς αδιαίρετα.

Η εκμετάλλευση συγκεντρώνει τον πλούτο και την εξουσία. Η καταπίεση καθορίζει ποιες κοινότητες, ποιοι λαοί και ποια εδάφη πληρώνουν το υψηλότερο τίμημα αυτής της συγκέντρωσης. Και η καταστροφή της Φύσης αποτελεί την υλική συνέπεια ενός οικονομικού συστήματος που αντιμετωπίζει τη γη, το νερό, τα δάση, τα ζώα και την ίδια την ανθρώπινη ζωή ως εμπορεύματα.

Γι' αυτόν το λόγο, το πρόγραμμά μας δεν αντιμετωπίζει την περιβαλλοντική πολιτική, την κυριαρχία και τα κοινωνικά δικαιώματα ως αποσπασματικές ατζέντες.

Περιβαλλοντική προστασία σημαίνει υπεράσπιση των βιοσυστημάτων, της βιοποικιλότητας, των εδαφών των αυτόχθονων και παραδοσιακών πληθυσμών, της αγροοικολογίας και μιας δίκαιης ενεργειακής μετάβασης.

Κυριαρχία σημαίνει περιφρούρηση της επικράτειας, των φυσικών πόρων, των δημοσίων υπηρεσιών και της πολιτικής αυτονομίας της Βραζιλίας απέναντι στις ιδιωτικοποιήσεις, την ξένη εξάρτηση και τον επιχειρηματικό έλεγχο.

Κοινωνική δικαιοσύνη σημαίνει αναδιανομή του πλούτου και της εξουσίας, κατοχύρωση των

εργατικών δικαιωμάτων, ενίσχυση των δημοσίων υπηρεσιών, χτύπημα των ανισοτήτων και εξασφάλιση αξιοπρεπών όρων διαβίωσης για όλους.

Στη συνάρθρωση τους, αυτοί οι τρεις άξονες συγκροτούν την πρότασή μας για το *Bem Viver*: ένα μοντέλο κοινωνίας όπου η ανάπτυξη δεν αποτιμάται με όρους συσσώρευσης κέρδους, αλλά με το αν οι άνθρωποι μπορούν να ζουν με αξιοπρέπεια, αυτονομία, συλλογικά δικαιώματα και σε αρμονική σχέση με τη Φύση.

Καθήκοντα μιας εκλογικής καμπάνιας της ριζοσπαστικής αριστεράς

Στη σημερινή συγκυρία, θέτουμε τρία βασικά καθήκοντα:

Νομοθετική παρέμβαση: Προώθηση συγκεκριμένων προτάσεων για την αναδιανομή του πλούτου, την διεύρυνση των κοινωνικών δικαιωμάτων και την προστασία των δημόσιων αγαθών και των εδαφών.

Αντίσταση: Μπλοκάρισμα των ιδιωτικοποιήσεων, της περιβαλλοντικής καταστροφής, των επιθέσεων στον κόσμο της εργασίας, της ποινικοποίησης των κινημάτων και της εκχώρησης της εθνικής κυριαρχίας της χώρας.

Οργάνωση: Αξιοποίηση του κοινοβουλίου ως εφαλτήριο για την ενίσχυση των αγώνων εκτός των τειχών του.

Ο κόσμος αλλάζει όταν ο λαός οργανώνεται.

Ας το κάνουμε!